

MŰVELŐDÉS

Lászlóffy Aladár

Épülő világom

Folyóba gázol az ivó vadállat,
tükre elcsúsz a nesze.
A folyó nagy távcsőven messzire láthat,
kavicsos homokszigetén.

Arrizok szaga a kövekre szárad.
Kiül az ember a napra.
A folyó nagy távcsőven messzire láthat,
erős, szép új vonalakra.

Acélos, olajos horizont hívja,
gránit és narancsszín festék.
Indulok földemen nagy vándorútra,
Távcső és mikroszkóp, tessék!

Évek és századok szervezték,
vidékek csillagzatába,
városok változó képébe ér be,
s mindent elhos sugárban.

Aramlást látok és utakat érzek:
bányákól üzembe mennek.
Napisítés nyüzsgés — zivatar tátog
s a felhők tavaszi teremnek,

kísérlet evikél s győzelem tenyész,
kapkodva öltöznek képek.
Sistorgó rakéta indul az egész,
összeborulnak a részek.

Csillag is sugárzik előttem távol,
nézem és feléje tartok.
Távcsőbe oltott nagy ut, amin járok,
kozmosz falak a partok.

Egy üzemi könyvtár mindennapjai

Kellemesen érezheti magát az olvasó a Szerszámgépgyár könyvtárában. Szinte hivatgatja a két lakásban berendezett terem. Dismárescu Titus fiatal könyvtáros barátságosan fogadja az érkezőt, elbeszélget vele, készséggel áll rendelkezésére újabb olvasmányok kiválasztásában.

Ilyenkor délelőtti kevesebben keresik fel a klubnak ezt a helyiséget, így hát zavartalanul elbeszélgetünk munkájáról. Pascal Petru klubigazgató és a könyvtáros szívesen, hozzáértéssel nyújtanak felvilágosítást.

Felozott érdeklődés mutatkozik a szépirodalmi, politikai, műszaki könyvek iránt — mondja Pascal elvtárs. És noha megközelítőleg 7.000 kötet áll rendelkezésre, bizony előfordul, hogy nem szolgáthatunk egy-egy keresett könyvvel.

Az előbbieket alátámasztására hadd mondjam el, hogy míg tavaly 830 olvasónk volt, idén csak az első felében 820-an iratkoztak be — veszi át a szót Dismárescu elvtárs. Természetesen ez a szám az év végéig növekszik. De még ha meg is kétszereződik, akkor sem lehetünk elégedettek mert jócskán marad még tennivaló, hogy az üzemi dolgozókban 70 százaléka olvasónk legyen. Ez ugyanis a biennális versenyben való részvétel egyik alapvető feltétele.

A beszélgetés során, ha vázlatosan is, kirajzolódik az üzemi könyvtár mindennapjai.

Legfontosabb célkitűzésnek tartják mind a több szerszámgépgyári dolgozó bevonását az olvasók táborába. Persze ez nem könnyű feladat, ha a könyvtáros csak benn ül a vendégházban, kényelmes tornyban. „Alakítsunk a szervezés olvasóköri kisebb csoportot és támogatásukkal keressük fel a munkahelyükön a dolgozókat”.

Dismárescu elvtárs is így tette. Sorra járták az üzemi dolgozókat, megmutatták az újdonságokat, elbeszélgettek az emberekkel.

A törődésnek volt a látszata. A festőben például a váltás valamennyi tagja közösen szünyvet és nagy részt az azóta állandó olvasója maradt a könyvtárnak. A tömegmozgás osztályon nemrég a váltást tartották fel a könyvtárban. Ez jó alkalomnak bizonyult az olvasók körének bővítésére.

Az olvasók körének bővítésére. A Szerszámgépgyárban is vannak szép számmal.

Nehéz a választás — mondja Dismárescu elvtárs. Ime belátna néhány név: Gherman Pascu maros, idén 38 éves, jegyezték a felajánlást. Jegyezték János szerszámműhelyi dolgozó 28 könyvet kölcsönözött, Vlad Margareta 31 kötetet. Külön fel kell hívnom a figyelmet Dejeu Petru eljött öre, aki nemrég társult is meggyőzően, hogy iratkozzanak be. Két kislánya is olvasónk közé tartozik.

Az olvasók körének bővítésére. A Szerszámgépgyárban is vannak szép számmal.

vasás szépségének, hasznosságának népszerűsítésére. A személyes felvilágosító munka különösen a gépműhelyben mutatkozik gyümölcsözőnek. Itt 69 dolgozó kötött tartós barátságot a könyvekkel. Szerény mosollyal említi Dismárescu elvtárs, hogy ezen a részlegen valószínűleg fáj a olvasóval. Nem léphet a dolgozó közé, hogy lépjen-nyomon meg ne állítsák és az újdonságok felől ne faggassák. Sajnos, akad ellenpélda is. A szerszámműhelyben nehezen megy a dolog. Itt mindegyik csak egyetlen olvasót tartanak nyilván. Két évvel ezelőtt létesítették a főkönyvtárat, de azóta jóformán állandóan zárva tartják.

Emlékre méltó, hogy a kölcsönzések jelentős részét a részlegek főkönyvtárral bonyolítják le. Egyenként 60–70 kötetet rendelkeznek és 30–40 naponként új művekkel frissítik fel a könyvtárukat. Főleg a gépműhelyben és az öntödében cserél gazdát sok kötet.

Követendő és dicsérendő érdemeiként említi meg a könyvtár és a gyermekek kapcsolatát. Nyolcvanöt kislány a legkisebb olvasók közé tartozik. A környéken laknak, az 5-ös számú nyolc osztályos iskolától. A gyár ugyanis a könyvtár útján is patronálja az iskolát. A mesedélutánok a legnépszerűbb rendezvények közé tartoznak.

A tömegkapcsolat nem szorítkozik az üzemi dolgozók körére, hanem példának szolgáltatók, munkások, fiatalok, akik a könyvtár útján is patronálja az iskolát. A mesedélutánok a legnépszerűbb rendezvények közé tartoznak.

A tömegkapcsolat nem szorítkozik az üzemi dolgozók körére, hanem példának szolgáltatók, munkások, fiatalok, akik a könyvtár útján is patronálja az iskolát. A mesedélutánok a legnépszerűbb rendezvények közé tartoznak.

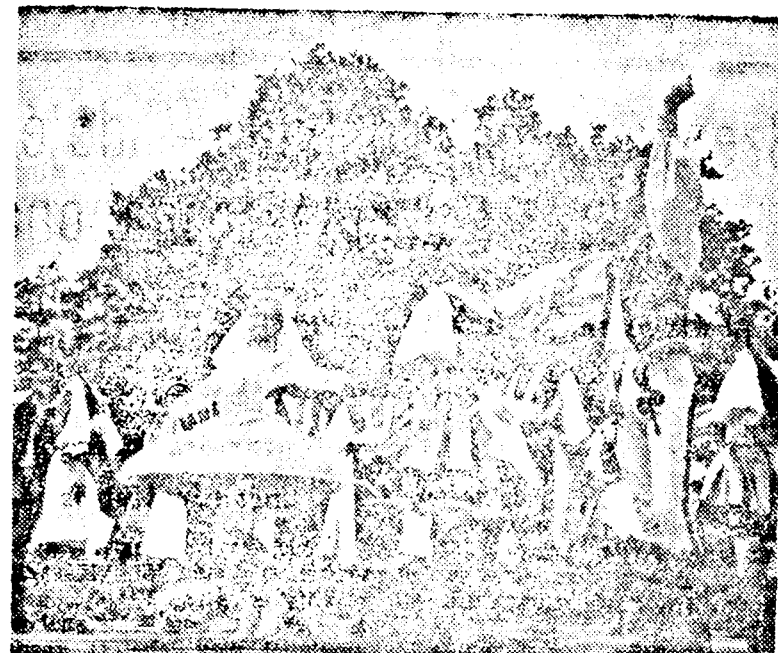
A tömegkapcsolat nem szorítkozik az üzemi dolgozók körére, hanem példának szolgáltatók, munkások, fiatalok, akik a könyvtár útján is patronálja az iskolát. A mesedélutánok a legnépszerűbb rendezvények közé tartoznak.

Je akadt. Vagy egy másik adat: az üzemben 606 IMSZ-tag dolgozik, közülük mindössze 180-an iratkoztak be a könyvtárba.

A számok minden kommentárt feleslegessé tesznek. A következtetés pedig csak ez lehet: az IMSZ bizottsággal közösen sürögősen munkához kell látni. Súlyos mulasztást kell pótolni. Ebben a vonatkozásban az üzemi IMSZ bizottságának kell az oroszlánrészt vállalnia. Nem elég a könyvtár és az IMSZ közös akciótervének kidolgozása. Következő lépés a munkával arra kell törekedni, hogy valamennyi ifjú munkás mellette a legszorgalmasabb olvasók sorába lépjen.

F. T.

Napfényes föld

Szünet előtt Aurel Stroe (zene) és Brummer Jacob (koreográfia) Váradra című táncjátékát láttuk. „A vár sokrétűsége, a táncszínpompája — amelyből megszületett a szövegkönyv cselekménye — adta az ötletet, hogy belesszünk az ilyen alkalmakkor szokásos népi táncok változatosságát. A népi motívumok színpompája, az eladók fiatlos kedvű duzzadó mozgása a várát ilyen vonatkozásban ünnepi levegővel telt. Nincs az a zug, ahol ne

A marosvásárhelyi Állami Enek- és Tánc-együttes vendégjátéka

az öröm uralkodik — mondta a többi között a műről Brummer Jacob táncmester, a városi Világifjúsági Találkozó kiáltója. És valóban a Váradra című táncjátékban a marosvásárhelyi Állami Enek- és Tánc-együttes érvényesít a román népi tánc és zenei szépsége, a csodálatos melódia pedig népi megvilágított, napfényes életet ábrázol. A zene és a káprázatos, bravuros tánc kiütően tükrözte a nép művészetének kifejezőerejét, kollektív paraszti humorát, derűtől csillogó életkedvet.

Az est műsorának második felében a Két szál piros róza című lakodalmi játékot mutatták be az együttes. (zene: Kozma Mátyás, szövegkönyv: Kemeny János, koreográfia: Domokos István). Hunyadi András, a marosvásárhelyi Állami Színház rendezője így foglalta össze.

sze a mű lényegét: „Táncban, dalokban, játékos mozzanatokban vízi színpadra falvakat, teljesedett életet és az új táncszínpompája — amelyből megszületett a szövegkönyv cselekménye — adta az ötletet, hogy belesszünk az ilyen alkalmakkor szokásos népi táncok változatosságát. A népi motívumok színpompája, az eladók fiatlos kedvű duzzadó mozgása a várát ilyen vonatkozásban ünnepi levegővel telt. Nincs az a zug, ahol ne

A Napfényes föld aradi bemutatójával a marosvásárhelyi Állami Enek- és Tánc-együttes ismételtén bebiztosította kitűnő képességeit, további sikereket jelölő művészi kvalitásait. Várjuk újabb vendég szereplését.

(→→)

Kiránduló műkedvelők

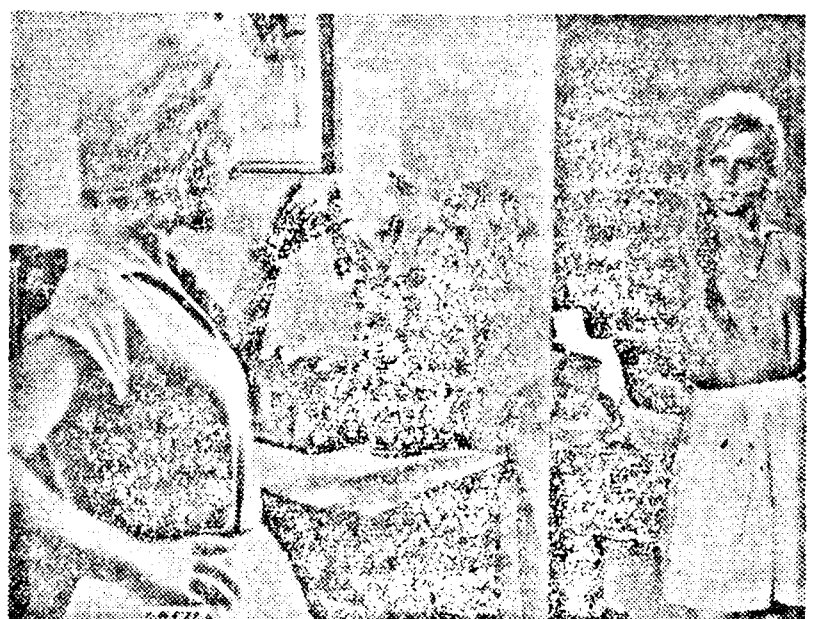
Ismét itt a hét vember 7 gyár dolgozó keresték fel a Hármasszigetet. Szórakozásban nem volt hiány, a hangulatot csak emelte kiplihenék a heti munka fáradalmait, majd felelősségre, fiatalosan kánsanak hozzá a további feladatok elvégzéséhez.

Szombaton, a Teba, Flerarul és No-

csoporthat tesz kirándulást Arad-Hegyalja egyik felelő helyiségebe, Vidgorra. A kirándulók minden bizonyossággal megtekintik a múlt századok emlékeit, a híres világiós várát, valamint a Ion Slavici emlékműveket. Szórakoztatásról a Konfekciógár nekara és szőlőstől gondoskodik.

Uj csehszlovák film

GONDOK

A jövő héten a Gondok című csehszlovák filmet vetítik a N. Bálcossu moziban. Az új filmalkotás érdekes kísérlet feltárni egy kislány költői érzékenységét. Környezete nem érti meg és nem helyesli lelkivilágát. Környezete ellenében tiokban gondját viseli kedvencének és így sikerült különös vonzódását. Hozzáértéssel és jószággal Lenkának sikerült megkedvelnie magát a főlelmetes állat-

tal. Akaratereje, jellemzőkard-sága lehetővé teszi számára, hogy leküzdje környezetének ellenkezését. Egy alkalommal Prime, a kitűnő paripa megtagadta. Lenka minden tiltás ellenében tiokban gondját viseli kedvencének és így sikerült különös vonzódását. Hozzáértéssel és jószággal Lenkának sikerült megkedvelnie magát a főlelmetes állat-

széket hozott, és helyet kintlba. Rögtön észrevette, hogy Székely megint hányta. Megholnap elmegyek hozzájuk, csak nehogy valami komolyabb baj legyen! Emlékszem, a tavaly is így járt, pedig hogy szeret tanulni.

Nem gondolkozhattam tovább, mert a részegített gyermekszemek kőr pillantása sürgette: — Az osztályok közötti munkaversenyt megnyertük. — Hurra, éljen, éljen! — ugrottak fel egymást leverve az ördökekek. Anna csendre intette őket. Szigorú nézésében az volt, hogy még nem mondott el mindent. — A győzelem az egész osztály, a jutalom pedig: év végi kirándulás!

Pillanatnyi csend következett. A tanulók nem mozdultak, csak itt-ott hajoltak óvatossággal a pionírnyakkendő fejek. Szemükben fények csillantak meg rejtélyesen. Nagy tükrezen állt, feladára készen.

Anna fájóan állt hátra széknél. Állg vdrta már, hogy a lángoló ágak lenyílnak ugra gyönyörködhesen a szeretett arcokba.

A TÚZ PIROSAN lobbant fel. Csak most vette észre, hogy a gyerekek szoros gyűrűje fogja körül. Két pionír nyakkendő kórtört rá, és forogott, brónyvnyi kezdett körülötte az ujjongó gyerekek.

(Folytatása a 4. oldalon)

Pongrácz Mária

TÁBORTÜZNÉL

A SZOBÁBA lassan szivárgott be az esti szürkület. Anna közelebb toltá asztalát az ablakhoz — hátha még nem kell villanyt gyújtani. Cserudja tévora mozdulatlan, dőrtőlalanul haladt meg-megcsúszva a tűkórta papíron. Neha megállt, és félhangosan mormolta a leírt sorokat: „Édesem, Szerelmem! Tudod, nem volt időm... egész nap dolgoztam a gyerekekkel...”

— Nem, nem megy — mondta időseges összehúzottott fogakkal. Kezéből tehetetlenül szaladt ki a ceruza... — Mit is szerettem benne? — próbált önmagába nézni — talán a csókjait? És ő?

lyett tovább idézte azt a kerti emléket... — Anél, kis Tücském, ne bússádkoz — hallgatott egy jól ismert hang, majd izmos kar fonódott rá a derekára.

— Egy év múlva visszajössz. Az állást megígérték. Ó remelte bányás, nagy szemű völgyéjére. — Milyen állást? — Egy könyvtárban, de nem ez a fontos, fő, hogy mellettem maradj.

zolt. Biztosan nem engedték a szüleit, ilyenkor ősszel még tart a munka... Holnap, igen, holnap oda is el kell mennie.

A HÁZAKON TUL magas deszkadélvány köröngelatt villantott meg az ablakból a dalépedt halvány sugarak. Itt lesz az új kultúrház. Közösen építi a falu. Már látta a tervet: valószerű, tavasza be is fejeződik. S gondolatban még mindig rakta a téglákat az ötidikekkel.

— Hogy megígértétek ma — idézte a győztes munkaversenyt, hogy éljen a tagjait aszibasztó fúradásait.

Közben mind jobban beszélt. Felgyújtotta a villanyt. A hirtelen szétszóródó fény pillantást a szemközti iktórcsba csalta. A csillagú levegőből fiatalos kipiált név tekintett vissza. Széke fűrtet lágyan omlottak magasan ívelt homlokára. Egyszerű szemé pajkosan villant ki a szokalmatú sötét pillantás. Duszán, piros alkak málcacsul összetapadtak, mintha komoritanti akarnák a fiatalos arc gyerekes derűjét.

— Kis huncutok, jól megdolgoztatjátok — mosolyodott el. HALK, FÉLEK kopogás hallatszott.

— Szabad, ki az? — Tandár néni, bejöhettek? — Anna az ajtóhoz sietett. „A nyakodra tessékelle be kis vendégét a szobába, és leditette egy puhan párnázott karosszékre. Ez volt az egyetlen bútor darab, ami itt bizony kényelemre utalt. Korholta is édesanyja, amikor látogatódza jött, de ő

— Egy óra múlva én is ott leszek — fordult szemé a kislányhoz. — Igenis, szaladok. — AZ ISKOLA a közelben volt. Már a kapu fölött állt a vidám gyerekek színe. Mire odabért, elhaladt a szomszéd. Fényelmezt kislányok álltak körül a gúlára rakott ágakat. Az előtérben két pionír társulást. Egy ju

Terjed a bojkott Portugália és a Dél-afrikai Köztársaság ellen

49468